

KOSMOPOLIS 2020: PODSUMOWANIE

Co łączy teatr z...
cyrkiem?

Jak działa Kejos
Kolektyw?

Gdzie przeczytać więcej
o teatrze i nie tylko?

Redakcja pakietu edukacyjnego
“Kosmopolis 2020: podsumowanie”:
Katarzyna Kręglewska, Tomasz
Wiśniewski

Konspekty: Paulina Niedzielska
Koordynacja

Programu Between.Edukacja:
Kosmopolis 2020: Ewelina Stefańska
Team Between:

Bartłomiej Pastuszka,
Katarzyna Kręglewska,
Agnieszka Grzegowska,
David Malcolm, Paulina Niedzielska,
Zofia Pinkiewicz, Ewelina Stefańska,
Małgorzata Woźniak,
Tomasz Wiśniewski

Nadzór merytoryczny:
Katarzyna Kręglewska,
Tomasz Wiśniewski i David Malcolm
Koncepcja programu edukacyjnego:
Tomasz Wiśniewski

KOSMOPOLIS 2020: PODSUMOWANIE

Spis treści:

Wstęp	3
Kosmopolis 2020 sztuki performatywne: Nowy Cyrk	5
KEJOS Kolektyw	9
Więcej o Nowym Cyrku	10
Filmy	11
Wybrane publikacje	13
O pracy nad projektem Between.Edukacja: Kosmopolis 2020	15
Konspekty	20
Przypisy	26

PODKREŚLONE FRAGMENTY TEKSTU ORAZ TOWARZYSZĄCE IM FOTOGRAFIE BĄDŹ ILUSTRACJE SĄ LINKAMI DO MATERIAŁÓW AUDIOWIZUALNYCH! LINKI ZEWNĘTRZNE OZNACZONE SĄ TAKŻE IKONAMI:

Wstęp

W rozdziale podsumowującym program *Between.Edukacja: Kosmopolis 2020* przedstawiamy nagrania, które naszym zdaniem najlepiej odzwierciedlają charakter naszej propozycji dla studentów, licealistów i ich nauczycieli. We wstępie znajdziecie krótkie nagranie przybliżające działania twórcze podejmowane w czasie pandemii przez wrocławski Kolektyw Kejos, reprezentujący sztukę „Nowego cyrku”. Zaproponowane w rozdziale konspekty stanowią propozycję kreatywnego podsumowania oferty edukacyjnej. W rozwinięciu rozdziału podajemy więcej informacji o Nowym cyrku, przedstawiamy powiązane z *Between.Pomiędzy* publikacje, a niektóre z nich udostępniamy. Możecie tu również dowiedzieć się więcej o tym, czym projekt *Kosmopolis 2020* jest dla osób zaangażowanych w jego organizację.

Wierszalin

„Ke jos Kolektyw, czyli Sztuka nowego cyrku (nie tylko) w czasach zarazy ”

Nagranie: Kejos Kolektyw

Muzyka:

Backed Vibes Clean by Kevin MacLeod, I Knew a Guy by Kevin MacLeod, Dances and Dames by Kevin MacLeod, Night on the Docks - Sax by Kevin MacLeod - licensed under a Creative Commons Attribution License.

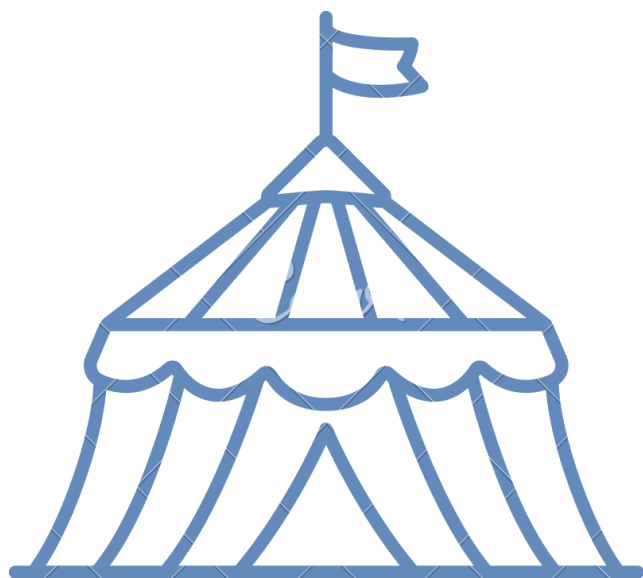
Nagranie przygotowane specjalnie na potrzeby projektu Between.Edukacja

Kosmopolis 2020 sztuki performatywne: Nowy Cyrk

Już Zbigniew Raszewski w swojej propozycji systematyki świata sztuk scenicznych, czyli w książce „Teatr w świecie widowisk: dziewięćdziesiąt jeden listów o naturze teatru” wskazywał na pokrewieństwa „fachu” śpiewaków, recytatorów oraz... cyrkowców.

Oddajmy głos patronowi Instytutu Teatralnego:

„Można bardzo lubić cyrk – powiada Pani – i mimo to twierdzić, że jest to rozrywka bardzo mało wybredna. Więcej nawet, że ma w sobie pewną nieuniknioną dozę wulgarności. A w mojej systematyce tuż obok cyrkowców mają się znaleźć – jako przedstawiciele niemal tego samego fachu – śpiewacy i recytatorzy. Czy to aby nie za śmiało? Artyści tak uduchowieni, jak to bywało ze średniowiecznymi pieśniarzami, przy jednym stole z pajacem i akrobatą?”.[1]

- Jak zauważa Grzegorz Kondrasiuk, redaktor monografii poświęconej zjawisku, cyrk nierzadko budził w widzach odczucia ambiwalentne. W rozmaitych świadectwach odbiorców zapisany jest bowiem:

„z jednej strony negatywny stosunek do cyrku jako probierz ludzkiej dojrzałości, z drugiej – podejrzana i dwuznaczna ciekawość widowisk atrakcyjnych i uwodzicielskich, obarczonych negatywnym wartościowaniem, budujących swoją moc oddziaływania na prowokowaniu sytuacji ekstremalnych, przekroczeniu, braku kontroli, niespodziance, ujawniających i obnoszących w ostrym świetle spektaklu istnienie granic etycznych i estetycznych. Na skrajnych biegunach znajdują się dwie postawy: gloryfikacja i odraza”. [2]

- Co więcej, Kondrasiuk zauważa, że oba te ambiwalentne odczucia może odczuwać jedna osoba! Jako przykład przywołuje dwa wiersze Wisławy Szymborskiej: „Zwierzęta Cyrkowe” (pierwodruk w 1951 roku w tomie „Dlatego żyjemy”) oraz „Akrobata” (1965).

- W ostatnim półwieczu cyrk przeszedł bardzo intensywne przemiany. Współcześnie artyści występujący pod szyldem nowego cyrku rezygnują choćby z obecności poddawanych tresurze zwierząt. Ekspozowanie dziwności, rozmaitych kuriozów i osobliwości zostaje zastąpione przez działania mające na celu wywołanie głębokiego przeżycia estetycznego u widzów, bądź podziwu dla niewiarygodnej sprawności i mistrzowskiej techniki wykonawców. Coraz większą rolę w przedstawieniach cyrkowych odgrywa przemyślana dramaturgia oraz możliwość opowiedzenia za ich pośrednictwem jakiejś konkretnej historii. Toteż dziś zestawianie cyrkowców z innymi artystami występującymi przed publicznością nie powinno już nikogo dziwić – wszak wszystkich tych artystów możemy określić jednym, wspólnym mianem performerów.[3]
- O ewolucji sztuki cyrkowej pisze Marta Kuczyńska — popularyzatorka Nowego cyrku, reżyserka i performerka z grupy teatralnej Kejos Kolektyw:

„W latach 70. XX wieku powstał bezkompromisowy nurt eksperymentatorów i samouków, który został nazwany nowym lub nowoczesnym cyrkiem (cirque nouveau). Od przełomu osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych lat XX wieku do połowy pierwszego dziesięciolecia XXI wieku rozwijał się jego następca – cyrk współczesny. Ostatnią fazę rozwoju cyrku nazywa się cyrkiem dzisiejszym”.[4]

Dowiedz się więcej
na stronie Nowego Cyrku!

- Warto jednak podkreślić, że mianem nowego cyrku zwykło się określać cały ten nurt, począwszy od lat 70. ubiegłego wieku aż do dziś. Czym charakteryzuje się nowy cyrk? Przede wszystkim, artyści działający w ramach tego nurtu dążą do zbliżenia technik cyrkowych i aktorskich. Jak dalej tłumaczy założycielka grupy Kejos:

„Artyści nowego cyrku tworzą projekty z pogranicza różnych sztuk, gdzie słowo, śpiew, taniec, performans, teatr ruchu czy wideo zestawione są z technikami cyrkowymi. Aktorstwo traktują jako publiczny sposób komunikowania niekonwencjonalnych, zaskakujących pomysłów i wyników eksperymentów z ciałem, partnerem czy obiektami na scenie. Uważają, że przedstawienie współczesnego cyrku może wyrażać myśli i emocje – podobnie jak przedstawienia współczesnego teatru”.[5]

KEJOS Kolektyw

- Na stronie internetowej Kejos Kolektyw czytamy:

„Teatr pod nazwą Kolektyw KEJOS działa niezależnie w ramach Stowarzyszenie KEJ-OS-THE-AT-ER, które od 2004 r. pracuje na rzecz popularyzacji idei Nowego Cyrku jako formy sztuki.

Kolektyw KEJOS to przede wszystkim grupa artystów, która w swej pracy skupia się

na wykorzystaniu technik cyrkowych jako środka wyrazu równorzędnego z innymi formami performatywnymi takimi jak teatr, taniec, muzyka czy multimedia. Spektakle grupy łączą w sobie różnorodne dziedziny sztuki uporządkowane, podobnie jak w teatrze, według pewnego scenariusza, tematu i historii. W odróżnieniu od tradycyjnego cyrku, pokazy kolektywu stanowią nie tylko serię sztuczek lecz spójną artystyczną wypowiedź.

KEJOS zajmuje się działalnością:- artystyczną: produkcja spektakli, współorganizowanie festiwali i innych wydarzeń kulturalnych;- edukacyjną: praca z dziećmi i młodzieżą i dorosłymi – warsztaty artystyczne: „cyrk dla aktorów, teatr dla cyrkowców”;- naukową: organizacja konferencji o cyrku jako formie sztuki oraz dokumentacja osiągnięć współczesnego cyrku w Polsce”.[6]

[Strona internetowa Teatru Kolektyw KEJOS](#)

Więcej o Nowym Cyrku

- „Cyrk w świecie widowisk”, pod red. Grzegorza Kondrasiuka, Lublin 2017.

- Centrum Nowego Cyrku we Wrocławiu

kejos.org/centrum-cyrku

www.facebook.com/Otwarta14a/

- Fundacja Sztukmistrze – organizacja pozarządowa, której celem jest promocja i rozwój sztuki Nowego Cyrku. Na stronie internetowej można znaleźć wiele informacji na temat tej dziedziny sztuk performatywnych, jak również sporo materiałów audiowizualnych dostępnych online:

sztukmistrze.pl/projekty/nowy-cyrk/

Zjawisko Nowego Cyrku zyskuje coraz większą popularność również za sprawą organizowanych festiwali, jak na przykład:

- realizowany od 2013 roku Wschodnioeuropejski Festiwal Cyrku Współczesnego Cyrkulacje: cyrkulacje.eu/o-cyrkulacjach/
- festiwal Carnaval Sztukmistrzów: sztukmistrze.eu
- organizowany od 1997 roku w Gdańsku Międzynarodowy Festiwal Teatrów Plenerowych i Ulicznych FETA: plama.gak.gda.pl/feta/

Filmy

W rozdziale końcowym przedstawiamy dwa nagrania. Pierwsze z nich to „Chodzić w Tatry” Kuby Szpilki w interpretacji mieszkającej w Sopcocie aktorki Sylwii Góry. To właśnie ten krótki esej Szpilki zmotywował nas do podjęcia wyzwania, jakim jest tworzenie Kosmopolis 2020 w przestrzeni wirtualnej. Ten krótki film został zrealizowany przez Teatr BOTO.

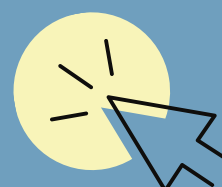
Drugie nagranie to wiersz szkockiego poety Alana Riacha „Connel Bridge” w interpretacji – czytanej w oryginale – profesora Davida Malcolma (który również mieszka w Sopcocie!). Ten film, z kolei, zrealizowało Wydawnictwo Maski, które opublikowało wiersze Riacha w doskonałym tłumaczeniu na język polski dokonany wspólnie przez Monikę Szubę i Davida Malcolma. Wydawnictwo Maski udostępnia ten wybór wierszy Alana Riacha w rozwinięciu rozdziału XV.

„Chodzić w Tatry” Kuby Szpilki – czyta Sylwia Góra
Realizacja nagrania, mastering: Marcin Dymiter
Zdjęcia: Krzysztof Wyszomirski

Alan Riach, „Connel Bridge”
Czyta David Malcolm

Wybrane publikacje

Działalność wydawnicza jest strategicznym elementem funkcjonowania zespołu Between.Pomiędzy w trybie całorocznym. Between.Pomiędzy stale współpracuje z kwartalnikiem „Tekstualia”, kwartalnikiem „Konteksty. Polska Sztuka Ludowa”, dwumiesięcznikiem „Topos”, a także z Wydawnictwem Uniwersytetu Gdańskiego, oraz Wydawnictwem Maski. Zapraszamy do dalszych poszukiwań.

WYDAWNICTWO MASKI

- A Between Almanach for the Year 2013, eds. T. Wiśniewski, D. Malcolm, M. Szuba, Ż. Nalewajk, Gdańsk 2013
- Stories for the Future. A Between Almanach for the year 2015, eds. T. Wiśniewski, D. Malcolm, M. Szuba, Ż. Nalewajk, Gdańsk 2015
- S.E. Gontarski, Przedstawienie Becketta, red. T. Wiśniewski, M. Wojtyna, tłum. różni, Gdańsk 2016
- David Malcolm, Błaga, Gdańsk 2017
- Julian Wolfreys, The Grand European Bestiary / Wielki bestiariusz europejski, Gdańsk 2016
- Elizabeth Burns, Tworzenie księżycowego dzbana, Gdańsk 2014
- Alan Riach, Wild Blue / Dziki błękit, Gdańsk 2014
- J. Afanasjew, Ślizgawka i inne opowiadania/The Slide and Other Stories, tłum. D. Malcolm, J. Zielińska, Gdańsk 2016.
- T. Dąbrowski [i in.], Sześciu poetów: dwadzieścia osiem wierszy, tłum. D. Malcolm, J. Zielińska, Sopot 2011.

WYDAWNICTWO UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO

- B. Lutostański, Gombrowicz–Beckett. Beckett–Gombrowicz. A Comparative Intermodal Study, Gdańsk 2016.
- J. Lisiewicz, Milczenie w teatrze Samuela Becketta i Tadeusza Różewicza, Gdańsk 2017.
- Seria wydawnicza Between.Pomiędzy:

„Składają się na nią wydawane w języku polskim lub angielskim zbiory artykułów naukowych oraz monografie tematyczne. Głównym celem serii jest upowszechnianie badań naukowych dotyczących ważnych zagadnień literatury anglojęzycznej, jak również istotnych kwestii teoretycznych, obejmujących większy obszar badawczy. Publikacje between.pomiędzy skupione są na zagadnieniach związanych z szeroko pojętą formą, jednakże seria pozostaje otwarta na badania, które proponują komplementarne podejście do literatury”.[7]

- Samuel Beckett. Tradycja. Awangarda, red. T. Wiśniewski, Gdańsk 2012;
- Back to the Beckett Text, red. T. Wiśniewski, Gdańsk 2012;
- Poeci współcześni, poeci przyszłości, red. M. Szuba, T. Wiśniewski, Gdańsk 2013;
- Poets of the Past. Poets of the Present, eds. M. Szuba, T. Wiśniewski, Gdańsk 2013;
- Między słowem a rzeczy-wistością. Poezja Eliota wobec cielesności i Wcielenia, red. J. Ward, M. Fengler, Gdańsk 2015;
- Boundless Scotland: Space in Contemporary Scottish Fiction, ed. M. Szuba, Gdańsk 2015;
- Time, Narrative and Imagination. Essays on Paul Auster, ed. A. Misztal, Gdańsk 2015;
- J.M. Coetzee: Dead Ends and Beyond, eds. L. Gruszewska-Blaim, T. Wiśniewski, Gdańsk 2015;
- Striking the Chords of Spirit and Flesh in Polish Poetry. A Serendipity, eds. J. Ward, M. Fengler, M. Grzegorzewska, Gdańsk 2016;
- Beckett w XXI wieku. Rozpoznanie, red. T. Wiśniewski, Gdańsk 2017;
- Between Page and Stage. Scholars and Theatre-Makers, eds. T. Wiśniewski, M. Blaszk, Gdańsk 2017.

TEATR WIERSZALIN

- Mikołaj z Wilkowiecka, „Historyja o chwalebny Zmartwychwstaniu Pańskim” w adaptacji Piotra Tomaszuka/Mikolaj of Wilkowiecko, „The Historie of the Lord’s Glorious Resurrection, tłum. D. Malcolm, red. T. Wiśniewski, Supraśl 2017.

O pracy nad projektem **Between.Edukacja: Kosmopolis 2020**

W rozdziale końcowym poprosiliśmy osoby zaangażowane w powstanie projektu Kosmopolis 2020, by podsumowały swoje dotychczasowe działania.

PAULINA NIEDZIELSKA:

Opór przed wydarzeniami kulturalnymi w wersji on-line był u mnie jeszcze jednym przejawem niezgody na pandemię, na izolację, na gwałtowne zmiany w moim życiu i planach. Udział w wirtualnej edycji Festiwalu **Between.Pomiędzy** stał się doświadczeniem przełomowym, które odczarowało uprzedzenia i zachęciło mnie, by dołączyć do grona organizatorów programu **Between.Edukacja: Kosmopolis 2020**.

Jestem odpowiedzialna przede wszystkim za konspekty edukacyjne, czyli scenariusze lekcji, zestawy zadań i propozycje projektów, które pomagają uczniom i nauczycielom jak najpełniej wykorzystać potencjał proponowanych przez nas tematów.

Zawsze chciałam, żeby w polskiej podstawie programowej znalazło się więcej miejsca na współczesne zjawiska w sztuce. Wiem, że nauczyciele często obawiają się poświęcać zbyt wiele zajęć na takie właśnie dodatkowe tematy, bo trzeba przerobić obowiązkowy materiał. **Kosmopolis** jest dla mnie odpowiedzią na ten problem, ponieważ z piętnastu dostępnych rozdziałów można wybrać tyle, ile się chce i zrealizować je w dowolnym terminie. Ponadto uczniowie mogą na własną rękę zapoznawać się z tematami, które ich interesują.

Pisząc konspekty, staram się przemycać stwierdzenia ważne, a nie zawsze wybrzmiewające na lekcjach: że nie ma czegoś takiego jak jedna poprawna interpretacja, iż sztukę wysoką można i trzeba łączyć z doświadczeniem życia codziennego, a zamykanie się na popkulturę i kulturę Internetu to pomijanie bardzo ważnego aspektu naszej rzeczywistości. Chciałabym dla polskich uczniów edukacji otwartej na indywidualność, w której jest miejsce na opinię każdego, a daty i regułki nie przesłaniają tego, czego naprawdę warto się nauczyć. I udział w **Between.Edukacja: Kosmopolis 2020** to dla mnie taka mała cegiełka, którą dokładam z nadzieją na dużą zmianę w przyszłości. Trzymam kciuki!

Projekt edukacyjny Between.Edukacja: Kosmopolis 2020 daje mi szansę wywarcia realnego wpływu na to, jakie treści będą przyswajać w szkole licealiści. Chociaż podczas jednej lekcji, chociaż przy okazji jednej lektury. Może dowiedzą się więcej o teatrze tańca, a może nauczą się analizować spektakl teatralny. To tematy, których zazwyczaj nie porusza się w szkole, a dzięki temu projektowi mają szansę w niej zaistnieć.

Cieszę się, że mogłam sama wybrać gości, którzy będą współtworzyć „moje” webinarium. Wiem, że rozmowa z nimi będzie interesująca, a uczestnicy wiele z niej wyniosą. Każdy członek naszego Teamu przyczynia się do wyboru konkretnych inscenizacji i innych materiałów, które zostaną włączone do projektu. Decydujemy o tym, w jaki sposób będziemy o nich opowiadać, jak będą wyglądały poszczególne rozdziały.

Projekt jest dla mnie także sposobem sprawdzenia się w kolejnym wymiarze pracy w kulturze. Jestem studentką – każde nowe doświadczenie z kręgu moich zainteresowań zawodowych jest na wagę złota. W Teamie Between mogę rozwijać swoje zainteresowania i współtworzyć naprawdę wartościowy projekt, w motywującej atmosferze wzajemnego szacunku.

BARTŁOMIEJ PASTUSZKA:

Dla mnie udział w całym Between.Pomiędzy, zarówno w festiwalu, jaki i projekcie edukacyjnym, jest przede wszystkim drogą rozwoju. Drogą, podczas której nie tylko zyskuję nowe umiejętności oraz dowiaduję się, w czym jestem dobry i co mnie interesuje. Pomagając przy tworzeniu tych działań sam pogłębiam swoją wiedzę, dowiaduję się więcej o tematach które mnie interesują, ale i poznaję nowe, które chcę odkrywać. Można powiedzieć, że dla mnie udział przy tworzeniu projektu edukacyjnego i festiwalu jest jednocześnie najgłębszym sposobem udziału w owych.

EWELINA STEFAŃSKA:

Projekt edukacyjny Between.Edukacja jest tak naprawdę kontynuacją nie tylko tegorocznych działań festiwalowych, ale dziesięcioletniej działalności wokół festiwalu. Nasz projekt to też ludzie, którzy go tworzą – każdy z rozdziałów tematycznych opracowany był przez osoby z naszego zespołu. Te tematy są odzwierciedleniem naszych pasji, zainteresowań, doświadczeń czy fascynacji. Przygotowywanie materiałów było dla nas polem do popisu, niezwykłą przyjemnością, a niekiedy spełnieniem drobnych marzeń, ale też pewną odpowiedzialnością, by to, co nad czym pracowaliśmy, było jak najlepszej jakości. Dla mnie największą wartością jest właśnie to, że efekt tych przygotowań to część nas, którą chcemy się podzielić i przekazać dalej.

AGNIESZKA GRZEGOWSKA:

Udział w Festiwalu Between.Pomiędzy jest dla mnie okazją do poznania nieznanych mi wcześniej artystów, dzieł i zagadnień, które powinny były pojawić się na drodze mojej edukacji już dawno temu. Dzięki festiwalowi nie tylko poszerzam swoją wiedzę, ale mam też okazję spojrzeć na nią z innej perspektywy i podzielić się spostrzeżeniami z innymi. Program edukacyjny Between.Pomiędzy daje możliwość tego innego, świeżego spojrzenia. Pomagając w tworzeniu materiałów do tegorocznej edycji i przygotowując raporty z festiwalowych spotkań doświadczyłam, jak wspaniałe rzeczy można stworzyć z niezwykłą ekipą działającą z czystą pasją.

ZOFIA PINKIEWICZ:

Tegoroczny festiwal Between.Pomiędzy doświadczył mnie przede wszystkim teatralnie. Pozwolił mi odkryć zupełnie nowe oblicza teatru, nauczył nowego sposobu patrzenia na sztukę, dostarczył wiele inspiracji i pokazał jak na nowo zachwycić się teatrem. Dzięki temu udało mi się zmienić pozornie jałowy dla teatru czas pandemii w wartościowe i unikatowe teatralne doświadczenie.

Jednak to współtworzenie projektu Between.Edukacja dało mi miejsce do sprawdzenia się w faktycznym działaniu. Szczególnie inspirująca jest dla mnie formuła, która pozwala studentom (oczywiście z wielkim merytorycznym wsparciem wykładowców) tworzyć coś dla niewiele od siebie młodszych licealistów. Mogę podzielić się moją pasją z szerokim gronem odbiorców. Przekazać innym coś wartościowego i zrobić to po swojemu, co jest wielkim wyzwaniem, ale daje równie wielką satysfakcję.

TOMASZ WIŚNIEWSKI:

Wszystko co związane jest z przeniesieniem działań Between.Pomiędzy w przestrzeń wirtualną stanowi dla mnie duże wyzwanie, odkrywanie nowych możliwości w działaniach kulturotwórczych i badawczych. Wiele działań podjętych w ramach Kosmopolis 2020 możliwych było wyłącznie dzięki zaangażowaniu całego Team Between 2020, składającego się w tym roku z niemal 40 osób. Działać i podejmować decyzje musieliśmy zazwyczaj w bardzo szybkim tempie. Program edukacyjny umożliwił zastanowienie się nad podejmowanymi działaniami przez pryzmat różnych pokoleń. To niezwykle wzbogacające doświadczenie.

Fot. Zuzanna Lipińska

KATARZYNA KRĘGLEWSKA:

Najważniejszym elementem tworzenia Between.Pomiędzy jest dla mnie możliwość spotkania. Działania związane z festiwalem umożliwiają mi współpracę z ciekawymi, wartościowymi ludźmi i są inspiracją do poszerzania wiedzy i rozwijania własnych zainteresowań. Ten projekt edukacyjny wyrasta bezpośrednio z doświadczenia Kosmopolis 2020. Pozytywne reakcje na tegoroczną „pandemiczną”, wirtualną edycję festiwalu uzmysłowiły mi, jak istotna i potrzebna jest obecność sztuki – także w przestrzeni Internetu. Niezwykle wartościowa jest dla mnie praca w grupie osób, które współtworzą tegoroczny projekt Between. Edukacja – to szansa na wymianę doświadczeń, okazja, by spojrzeć na niektóre zjawiska z innej perspektywy, wiele się wzajemnie od siebie uczyć. Jestem wdzięczna za inspiracje do zastanowienia się nad tym, w jaki sposób uczynić proces przekazywania wiedzy bardziej atrakcyjnym oraz jak adaptować metody dydaktyczne do potrzeb i kompetencji osób młodych, a przede wszystkim – próbować zarazić uczniów i studentów entuzjazmem dla teatru i literatury.

Fot. Małgorzata Woźniak (Biegiem do kultury)

15. KOSMOPOLIS 2020: PODSUMOWANIE PROGRAMU

Konspekt wstępny

Drodzy nauczyciele, drodzy uczniowie! Jeżeli czytacie ten konspekt, to znaczy, że przeszliście już przez wybrane przez siebie tematy dostępne w ramach programu **Between.Edukacja: Kosmopolis 2020**. Zanim zakończycie przygodę z programem (mamy nadzieję, że była to przygoda :D), możecie jeszcze wspólnie podsumować swoje doświadczenia.

organizator

współpraca

Dofinansowano ze środków
Narodowego Centrum Kultury
w ramach programu
„Kultura w sieci”

between: edukacja Kosmopolis 2020

- 1. Pytanie do nauczyciela:** Co przesądziło o wyborze konkretnych tematów oraz zakresie materiałów, które zostały zrealizowane?¹
- 2. Pytanie do uczniów:** Czy pracowaliście na zaproponowanych przez nas materiałach sami, indywidualnie?²
- 3. Pytanie do wszystkich:** Jakie są Wasze wrażenia dotyczące projektu, nowe rzeczy, których się nauczyliście, spostrzeżenia?
- 4.** Co byście poprawili, zmienili, dodali lub odjęli? Jeżeli sformułujecie to w formie zorganizowanej wypowiedzi (najlepiej jako grupa bądź klasa), zapraszamy do podesłania uwag na maila: between.pomiedzy@gmail.com
- 5.** Jeżeli macie ochotę na audiowizualny deser, to materiały z tematu numer 15 czekają!

¹ Stwierdzenie: „Zrobiliśmy jeden temat, bo podstawa programowa nie wybacza” jest pełnoprawną i rozsądną odpowiedzią.

² Jeżeli nie, to w pełni to rozumiemy - program edukacyjny i pozostałe działania Between.Pomiedzy mają jedynie zapraszać do uczestnictwa. Doskonale rozumiemy, że można zupełnie inaczej planować czas. Prawdziwa odpowiedź będzie jednak dla nas przydatna.

organizator

współorganizator

Dofinansowano ze środków
Narodowego Centrum Kultury
w ramach programu
„Kultura w sieci”

15. KOSMOPOLIS 2020: PODSUMOWANIE PROGRAMU

Konspekt z projektem pierwszym

Poniższy materiał jest opisem projektu, który uczeń może wykonać w oparciu o materiał audiowizualny proponowany w ramach realizacji tematu piętnastego – „Kosmopolis 2020 – zakończenie”.

Materiał ten to nagranie „<<Chodzić w Tatry>> Kuby Szpilki – czyta Sylwia Góra”.

organizator

współpraca

Dofinansowano ze środków
Narodowego Centrum Kultury
w ramach programu
„Kultura w sieci”

between: edukacja Kosmopolis 2020

Po obejrzeniu filmu, spróbuj krótko zinterpretować jego część wizualną, w której występuje Sylwia Góra. Następnie przejdź do usłyszanego tekstu i wypisz sobie spostrzeżenia autora, które Twoim zdaniem są najważniejsze lub najbardziej Cię zainteresowały. Jak myślisz, czy przywiązanie Kuby Szpilki do Tatr wynika jedynie z tego, że mieszka w tamtym regionie?

Co jest Twoim „chodzeniem” i Twoimi „Tatrami” – czyli aktywnością, która pozwala Ci uporządkować myśli, oderwać się od codzienności, doświadczyć czegoś niezwykłego? Napisz o tym esej, którego tytuł będzie brzmiał podobnie do „Chodzić w Tatry”, na przykład „Tańczyć dancehall”, czy „Pisać dziennik”. Jeżeli masz ochotę pobawić się językiem pisanym, spróbuj odtworzyć styl wypowiedzi Kuby Szpilki, oczywiście możesz trzymać się też swojego stylu, ważne aby dobrze Ci się pisało :D

Wasze eseje możecie wysyłać na adres between.pomiedzy@gmail.com . Czekamy!

organizator

współpraca

Dofinansowano ze środków
Narodowego Centrum Kultury
w ramach programu
„Kultura w sieci”

15. KOSMOPOLIS 2020: PODSUMOWANIE PROJEKTU

Konspekt z projektem drugim

Poniższy konspekt jest opisem projektu, który uczeń może wykonać samodzielnie. Tym razem projekt nie został oparty na materiale audiowizualnym – to nasza ostatnia propozycja, w której chcielibyśmy pobudzić Waszą wyobraźnię.

between: edukacja Kosmopolis 2020

Jesteś na spacerze w parku, stajesz przy fontannie. Myślisz o ostatnich miesiącach, które upłynęły w atmosferze niepewności, częściowo w izolacji. Rozważasz wszystkie zmiany, które się w tym czasie dokonały, te na lepsze i te na gorsze. Wrzucasz do fontanny monetę, pragnąc, aby spełniło się Twoje życzenie: Żeby pandemia koronawirusa nigdy się nie wydarzyła, a Twoje życie wróciło do normy.

Następnego dnia rano budzisz się w świecie bez COVID-19. Nikt poza Tobą nie pamięta o wydarzeniach tego roku. Okazuje się, że w marcu nie nastąpiła żadna zmiana, życie toczyło się normalnie.

Napisz opowiadanie! Opisz to, co poczułeś, kiedy dowiedziałeś się, że Twoje życzenie się spełniło i teraz nagle odkrywasz, co robiłeś/aś między marcem, a dniem dzisiejszym (a czego nie pamiętałeś) – czyli jak powoli oswajasz się z tą nową-starą rzeczywistością.

Chętnie przeczytamy Wasze prace! Ślijcie je na adres between.pomiedzy@gmail.com

organizator

współpraca

Dofinansowano ze środków
Narodowego Centrum Kultury
w ramach programu
„Kultura w sieci”

Przypisy

- [1] Zob. Z. Raszewski, „Teatr w świecie widowisk: dziewięćdziesiąt jeden listów o naturze teatru”, Warszawa 1991, s. 56
- [2] Zob. G. Kondrasiuk, „O cyrku w świecie widowisk” [w:] „Cyrk w świecie widowisk”, pod red. Grzegorza Kondrasiuka, Lublin 2017, s. 7-8
- [3] Zob. np. „Performans, performatywność, performer. Próby definicji i analizy krytyczne”, red. Ewa Bal i Wanda Świątkowska, Kraków 2013
- [4] Zob. M. Kuczyńska, „Nowy cyrk - możliwości dramaturgii (James Thiérée - Compagnie XY - Johann Guillerme) [w:] „Cyrk w świecie widowisk”, pod red. Grzegorza Kondrasiuka, Lublin 2017, s. 251
- [5] Zob. tamże.
- [6] Zob. Zakładka „O nas” na stronie internetowej Kolektywu KEJOS: <http://kejos.org/kejos/o-nas/> , [dostęp: 15.10.2020]
- [7]Zob. https://wyd.ug.edu.pl/between_pomiedzy [dostęp: 28.02.2018]